

Tredstperiode, med Undtagelse af at Krigsaaret 1864 deri er medregnet, i hvilket vistnok endnu flere arbitraire Straffe end efter Gjennemsnittet kom til Anvendelse, men som dog ikke i nogen væsentlig Grad forstyrrer dette. Man skulde næsten troe, at Strafbarhed i Almindelighed er en sørgelig Nødvendighed hos os, og det maa næsten forundre at høre, at Vand- og Brødstraffen i de samme 10 Aar ved alle civile Domstole for den hele Masse af Forbrydelser og Forseelser kun er kommet til Anvendelse paa den hele mandlige Befolkning 6,649 Gange, eller aarligt kun $\frac{1}{10}$ Gange flere, end Krumslutningen arbitrært er bleven anvendt i Hæren paa en Befolkning, der omtrent udgjør 1 à 2 pCt. af hele den mandlige Befolkning. Jeg vil henstille til nærmere Overveelse, om en saadan arbitrær Straffemyndighed virkelig kan siges at være overensstemmende med Folkets Begreber om Lov og Ret, med den fremskridende Retsbevidsthed hos Folket. Man har villet tilintetgjøre eller afvise den Erfaring, som er gjort mellem 1860 og 1864; jeg troer, at der maa lægges megen Vægt paa denne Erfaring, og jeg er fuldkommen enig med min ærede Collega af Mindretallet i, at dersom Krigen ikke var opkommen i 1864, saa er der stor Tvivl om, hvorvidt Krumslutningsstraffen nogensinde igjen var bleven indført som arbitrært Straffemiddel. Jeg kan i saa Henseende ikke undlade at bemærke, at man med Hensyn til Ophævelse af Krumslutning som arbitrær Straf i Aaret 1860 maa betænke, hvem der den Tid var den regjerende Konge, og hvem der forestod Krigsministeriet paa den Tid; heller ikke maa man overse, at vi i 1860 levede under Omstændigheder, der saa at sige endnu alle vare tilbage fra Krigstilstanden i de Aar, som vare gaaede forud. Hvad var nu Grunden til, at man ophørte med den arbitraire Anvendelse af Krumslutningsstraffen? Man har istedetfor al anden Oplysning henviist mig til Parolbefalingen af 1860, hvori det ganske simpelt hedder, at den skulde afskaffes. Men hvad det kunde have været ønskeligt at faae oplyst, var, efter hvilken Indstilling fra den daværende Generalauditeur den forandrede Anvendelse af Krumslutningsstraffen

blev indført i 1860. Jeg skal ikke gaae videre i de Betragtninger, der, som det forekommer mig, naturligen kunne frembyde sig; men jeg maa gjentage, hvad jeg troer tilstrækkeligt er oplyst, at Krumslutningsstraffen er bleven anvendt i et ganske overordentlig vidt Omfang i den danske Hær, og at dette for en stor Deel ligger i denne Straffemaades Natur, ligger i den Hurtighed, hvormed den saa at sige kan udføres i en Snub, og den kortere Tid, hvortil den legemlige Tidelse, om jeg maa tillade mig at kalde det saa — thi jeg kan dog ikke troe, at det skal være for Behagelighedens Skyld, at man slutter en Mand frum — indskrænkes, og i at Straffen gjør mindre Opsigt end f. Ex. 2—3 Dages eensom Arrest. Det vil med enhver arbitrær Straf af den Natur gaae saaledes, at den bliver det principale Straffemiddel. Det er naturligt, at Mange have en vis Forkjærlighed for det, som har været en vis Stilling eller Stand særegent, og derfor troer jeg, at man saameget mere bør advare imod en saadan Strafs arbitraire Anvendelse. Jeg er overbevist om, at det Rigtigste vilde være at gaae saa vidt, som Mindretallet er gaaet i sit principale Forslag; men skulde Thinget ikke ville gaae saa vidt, vil jeg dog bede Dem betænke, om man skal aabne Døren eller rettere, om man skal lade Døren staae aaben for en saa hyppig arbitrær Anvendelse af en ikke ringe Straf — man betragte den nu som ydmygende eller nebværdigende eller ikke —, som har viist sig at have en over al Maade hyppig Anvendelse. Den ærede Ordfører for Fleertallet, som synes at benytte meget stærke Udtryk, naar han taler til Mindretallet, og meget milde Udtryk, naar han taler om sig selv, sagde, at man kunde ikke nægte, at denne Straffemaade var bleven temmelig hyppig anvendt; men jeg vil dog spørge, om ikke Anvendelsen af denne Straffemaade i Fredstid i 575 Tilfælde aarligt i en Tid af 10 Aar maa siges at være en overordentlig hyppig Anvendelse. For at afværge en Indvending, der mulig ellers vilde fremkomme, nemlig den, at i dette Tidsrum faldt ogsaa Krigsaaret 1864, i hvilket denne Straffemaade blev overordentlig hyppigt anvendt, skal jeg bemærke,